

**UCHWAŁA NR XIII/157/2020
RADY MIASTA PRUSZCZ GDAŃSKI**

z dnia 4 marca 2020 r.

**w sprawie niedochodzenia rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o której mowa
w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom
w transakcjach handlowych.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 506, poz. 1309, poz. 1696, poz. 1815, poz. 1571), art. 59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 869, poz. 1649), w związku z art. 10 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 118, poz. 1649) Rada Miasta uchwała, co następuje:

§ 1. Nie dochodzi się rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o której mowa w art.10 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, jeżeli wysokość świadczenia pieniężnego wynikającego z transakcji handlowej jest mniejsza lub równa równowartości 40 euro, ustalonej przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

§ 2. Uchwałę stosuje się do należności z tytułu rekompensaty dotyczących transakcji handlowych:

- a) zawartych począwszy od dnia 1 stycznia 2020 r.,
- b) zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., jeżeli należność z tytułu rekompensaty stała się wymagalna po dniu 1 stycznia 2020 r.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodnicząca Rady Miasta

**Małgorzata Czarnecka -
Szafrńska**

Uzasadnienie

Na podstawie art. 10 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wierzycielowi, którym jest także jednostka samorządu terytorialnego, przysługuje od dłużnika rekompensata za koszty odzyskiwania należności cywilnoprawnych. Rekompensata ma zastosowanie do transakcji handlowych – umów, których przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli przedsiębiorcy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. W przypadku, gdy wartość należności cywilnoprawnej nie przekracza 5.000 zł (art. 10 ust.1 pkt 1 ww. ustawy), wierzycielowi przysługuje rekompensata stanowiąca równowartość kwoty 40 euro, przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

Zgodnie z obowiązującą od 1 stycznia 2020 r. nowelizacją art. 59a ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o niedochodzeniu należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym wymienionym w art. 9 pkt 3, 4 i 13, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł, a w przypadku należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

Biorąc pod uwagę zasadę współmierności (stosunek rekompensaty do zadłużenia), rekompensata za koszty odzyskiwania należności nie powinna być równa lub wyższa od samej należności. Naliczenie rekompensaty równej lub wyższej niż zadłużenie może być postrzegane przez kontrahentów jako działanie zbyt rygorystyczne, nieracjonalne bądź odbiegające od zasad współżycia społecznego, a w przypadku bardzo niskich kwot należności (np. 5 zł, 10 zł) rekompensata za kilkudniowe opóźnienia w płatnościach jest nieadekwatna do poniesionych przez gminę strat.

Wobec powyższego, proponuje się niedochodzenie rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, jeżeli wysokość tej należności wynikającej z umowy cywilnoprawnej (np. umowy dzierżawy) jest mniejsza lub równa równowartości 40 euro.

Skutek finansowy z tytułu niedochodzenia przedmiotowej rekompensaty może wynieść rocznie około 5.000 zł. Skutek wyliczono na podstawie danych z ewidencji księgowej za 2019 r., jako iloczyn ilości przedmiotowych transakcji płaconych po terminie i równowartości 40 euro.